

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2019, č. j. KUJCK 89419/2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 5. 2020 č. j. 53 A 8/2019 – 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Dne 25. 2. 2019 uznal Městský úřad Soběslav (správní orgán prvního stupně) žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením § 4 písm. b) a § 18 odst. 3 a 6 zákona o silničním provozu tím, že dne 20. 5. 2018 v 10:58 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo, registrační značky X, na dálnici D3, na 109. km ve směru jízdy od Prahy na České Budějovice, nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou svíslou dopravní značkou B20a „*Nejvyšší dovolená rychlost*“, v tomto případě na 60 km/h, přičemž mu byla silničním laserovým rychloměrem LaserCam 4 naměřena rychlost jízdy 88 km/h, po odečtu možné odchylky (+/- 3 km/h) 85 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 25 km/h. Za tento přestupek správní orgán prvního stupně uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný k odvolání žalobce

rozhodnutí změnil v části výroku o vině tak, že formulačně upravil popis skutku a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který žalobu neshledal důvodnou a zamítl ji.

[3] Krajský soud považoval na základě fotografií ve správním spise místo spáchání přestupku za jednoznačně zřejmé a nezaměnitelné. Fotografie na sebe plynule navazují (byly pořízeny postupně ve směru jízdy žalobcova vozidla) a v pozadí většiny fotografií je vidět věžový vodojem náležící k obci Dolní Bukovsko. Tento vodojem se nachází jak na samostatných fotografiích zachycujících místo měření, tak na fotografii, na níž je zachycen žalobce v době zastavení policejní hlídkou. Krajský soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, dle kterého je tvrzení žalobce ohledně jiné maximální dovolené rychlosti v místě měření vyvráceno.

[4] Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku, že si fotografie vzájemně neodpovídají. Dle žalobce se za sebou na výstupu z rychloměru nachází obdélníková dopravní značka, kulatá dopravní značka a dopravní značka ve tvaru trojúhelníku, přičemž z fotografie č. 1 ve správním spisu je patrné, že se před dopravní značkou omezující nejvyšší dovolenou rychlost dopravní značka ve tvaru trojúhelníku nenachází. Zároveň je podle žalobce z fotografie č. 2 ve správním spise patrné, že obdélníková značka nacházející se na výstupu z rychloměru není totožná

s obdélníkovou dopravní značkou, která je zachycena na fotografii č. 1 ve správním spise.

[5] Krajský soud fotografie pro názornost doložil:

Fotografie č. 1 ze správního spisu. Zeleně (světlejší rámeček) a modře (tmavší rámeček) označeny rozhodné dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

pokračování

Fotografie č. 2 ze správního spisu. Zeleně (světlejší rámeček) a modře (tmavší rámeček) označeny rozhodné

dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

Výstup z rychloměru. Zeleně (světlejší rámeček) a modře (tmavší rámeček) označeny rozhodné dopravní značky (označení doplněno krajským soudem).

[6] Z předložených fotografií je dle soudu patrné, že žalobcovo tvrzení o odlišnosti dopravních značek je liché. Z výstupu z rychloměru je sice zřejmé rozložení dopravního značení tak, jak jej popisuje žalobce, nicméně dopravní značení na fotografii č. 1 toto rozložení nepopírá. Pouze z toho důvodu, že je fotografie pořízena z opačného směru (ze směru jízdy žalobce), nikoliv z protisměru (ze směru provedeného měření policejní hlídkou) jako v případě výstupu z rychloměru, není trojúhelníková značka na fotce zachycena. Stejně tak v případě fotografie č. 2 a výstupu z rychloměru se nejedná o jiné místo a jiný druh značky, jak se žalobce domnívá. U výstupu z rychloměru jsou za sebou dvě značky (na fotografiích zeleně a modře označené) takřka „v zákrytu“, což způsobuje dojem vyobrazení odlišné dopravní značky (na okraj krajský soud poznamenal, že tento jev je způsoben odlišným zorným úhlem objektivu kamery měřidla způsobující tzv. kompresi perspektivy – při malém zorném úhlu se tak za sebou umístěné objekty jeví na fotografii blíže u sebe než při širokouhlém zobrazení). Při bližším pohledu na fotografii je však zřejmé, že dopravní značky jsou umístěny tak, jak je znázorněno na fotografii č. 1 a místo zachycené na fotografiích odpovídá místu měření znázorněnému na výstupu z rychloměru.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[8] Stěžovatel trvá na žalobní námitce nedostatku spolehlivého zjištění času a místa pořízení fotografií, jimiž má být doloženo, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě měření. Tvrdí, že nemohl porušit konkrétní dopravní značku B20a s hodnotou „60“, která je zachycena na fotodokumentaci ve správním spise. Z fotografie ze spisu je zřejmé, že za touto značkou se nachází obdélníková značka „konec dálnice“ s dodatkovou tabulkou 500 m. Na fotografii z rychloměru je sice viditelná obdélníková dopravní značka a za ní kulatá dopravní značka, avšak pod obdélníkovou značkou se nenachází žádná dodatková tabulka, a tedy lze činit jednoznačný závěr, že jde o fotografii jiného místa. Dopravní značku, kterou krajský soud označil zeleným rámečkem, není po zvětšení snímku možné vůbec identifikovat. Jako nejisté stěžovatel označuje závěry krajského soudu stran trojúhelníkové značky, neboť z fotografie z měření je zřejmé, že trojúhelníková značka se nachází bezprostředně za kulatou dopravní značkou, přičemž jedna z fotografií pořízených policisty je pořízena z větší dálky, přesto se na ní žádná trojúhelníková značka nenachází.

[9] Stěžovatel dále namítá, že pokud krajský soud tvrdí, že jím modře vyznačená dopravní značka, která je částečně překrytá z důvodu zkreslení perspektivy zeleně označenou dopravní značkou, je dopravní značka B20a, kterou policisté fotografovali, pak ji stěžovatel nemohl porušit, neboť se zjevně nachází před ní. Na snímku jsou dle stěžovatele dvě kulaté značky, jedna před jeho vozidlem, druhá za ním. Krajský soud považoval za rozhodnou značku, která se nachází před ním, stěžovatel ji proto nemohl porušit. Stěžovatel tvrdí, že v místě, kde došlo ke změření rychlosti, se smělo jet rychlostí 80 km/h.

[10] Dále stěžovatel uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním svých osobních údajů a osobních údajů svého zástupce na internetu prostřednictvím internetových stránek Nejvyššího správního soudu.

[11] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že tvrzení stěžovatele týkající se nejvyšší dovolené rychlosti v místě měření je vyvráceno úředním záznamem policejní hlídky sepsaným

pokračování

v den spáchání přestupku i oznámením přestupku sepsaným na místě. Tomu také odpovídá nastavení limitu měřiče a fotodokumentace ve správním spise.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[13] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[14] Stěžovatel namítá, že fotografie prokazující místo spáchání přestupku jsou v rozporu s výstupem z měření rychlosti, a jedná se tedy o dvě odlišná místa. Této námitce Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. Krajský soud provedl podrobnou analýzu fotodokumentace místa spáchání přestupku a stěžovateli vysvětlil, že zdání odlišnosti značek je dáno tím, že na výstupu z rychloměru jsou dvě značky za sebou téměř v zákrytu, neboť byly zachyceny z odlišného směru a úhlu a z odlišné vzdálenosti. Ačkoliv lze souhlasit se stěžovatelem, že při zvětšení fotografie č. 1, která je součástí rozsudku krajského soudu, není možné dopravní značku označenou zeleně identifikovat, originální fotografie jsou součástí správního spisu na CD ve vysokém rozlišení a Nejvyšší správní soud ověřil, že dopravní značku označenou na fotografiích zeleně (návěst změny směru jízdy), lze identifikovat spolehlivě a lze určit i její polohu oproti značce „konec dálnice“. Zvětšené výřezy obou fotografií (č. 1 a 2) pro názornost dokládá a spornou značku označuje šipkou.

Detail fotografie č. 1

Detail fotografie č. 2

[15] Z fotografií je tak bez pochyby zřejmé, že se jedná o totéž místo, které je zachyceno z opačného směru na záznamu z rychloměru. Vzdálenější dopravní značka, kterou krajský soud označil zeleně (světlym rámečkem), je postavena níže a blíže do vozovky než značka označující konec dálnice (krajským soudem označená modře), proto je při pohledu z opačného směru viditelná zadní strana zeleně označené značky (návěst změny směru jízdy), za níž přechází jen malá část modře označené značky (konec dálnice, s dodatkovou tabulkou). Stejně tak Nejvyšší správní soud nepřisvědčil stěžovateli námitce ohledně trojúhelníkové značky, která se dle výstupu z rychloměru nacházela před kulatou značkou B20a a na fotografiích není zachycena. I z výše uvedených detailů fotografií č. 1 a 2 lze upozorovat, že na fotografiích se značky jeví v odlišné vzdálenosti od sebe, a to z důvodu odlišného úhlu a vzdálenosti focení. To vysvětlil stěžovateli již krajský soud. Skutečnost, že na fotografii, která je pořízena z dálky, se trojúhelníková značka jeví blízko značce kulaté, neznámá, že v této vzdálenosti ve skutečnosti opravdu stála. Skutečnost, že se do záběru fotografií pořízených ve směru jízdy trojúhelníková značka „nevešla“, proto nezakládá pochybnost o identitě místa těchto fotografií a měření rychlosti.

[16] Stejně tak je zcela lichá námitka, že se v místě nacházely dvě kulaté dopravní značky upravující nejvyšší povolenou rychlost. Modře označil krajský soud dopravní značku označující konec dálnice s dodatkovou tabulkou, nikoliv kulatou značku, a to proto, aby potvrdil, že fotografie a výstup z měření zachycují stejné místo. O tom, že v místě měření se nacházela pouze jedna kulatá značka B20a omezující nejvyšší povolenou rychlost na 60 km/h, kterou stěžovatel porušil, nelze na základě uvedené fotodokumentace pochybovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] K nesouhlasu stěžovatele se zveřejňováním jeho údajů se Nejvyšší správní soud nevyjadřoval, neboť se nejednalo o kasační argumentaci.

[19] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu

pokračování

nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2022

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu